

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
9 У 14122/19
Дана 10.03.2022. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Вукашиновић, председника већа, Јасмине Минић и Мире Василијевић, чланова већа, са судским саветником Данијелом Кнежевић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца _____ из _____, поднетој против Повереника за приступ информацијама од јавног значаја и заштиту података о личности, ради поништаја решења број: 071-01-4019/2019-03 од 30.09.2019. године, у предмету приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 10.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Тужилац је дана 03.09.2019. године, поднео тужбу Управном суду против Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, због ћутања управе, односно непоступања Повереника по жалби коју је тужилац изјавио дана 12.07.2019. године, против решења општине Бела Црква, Одељења за финансије и друштвене делатности, Локалне пореске администрације, број: 06-431-2/2019 од 04.07.2019. године. Како тужени орган није одлучио о жалби у законом прописаном року, нити у даљем року од 7 дана, по накнадно поднетом захтеву тужиоца од 21.08.2019.

године, тужилац је предложио да суд тужбу уважи, наложи туженом да одлучи о његовој жалби, као и да обавезе туженог да му накнади трошкове управног спора. Уз тужбу је доставио копије: жалбе од 12.07.2019. године и накнадног захтева од 21.08.2019. године, са доказом о предаји наведених поднесака надлежном органу.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, обавестио суд да је решењем број: 071-01-4019/2019-03 од 30.09.2019. године одлучио о жалби тужиоца.

Решењем туженог органа од 30.09.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења општине Бела Црква, Одељења за финансије и друштвене делатности, Локалне пореске администрације, број: 06-431-2/2019 од 04.07.2019. године, којим је одбијен захтев тужиоца за приступ информацијама од јавног значаја поднетог дана 03.07.2019. године у коме тражи да му се доставе копије решења о регистрацији, решења о затварању, одјави или пресељењу радње, промени делатности или власника регистрованих привредних субјеката на адресама: Првог октобра 73 и 75 за период од 01.01.1995. године до данас, јер Локална пореска администрација не води у својим службеним евиденцијама наведене податке.

Поступајући по налогу суда из решења број У 14122/19 од 14.10.2019. године, тужилац се поднеском примљеним у суд дана 13.11.2019. године, изјаснио да тужбу проширује и против накнадно донетог решења Повереника од 30.09.2019. године, које оспорава због погрешно и нетачно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и Закона о општем управном поступку и што у поступку његовог доношења није поступљено по правилима поступка. Цитирајући садржину свог захтева од 01.07.2019. године, навео је да је првостепени орган одбио исти, са разлога што у својим службеним евиденцијама не води тражене податке, а које разлоге је прихватио и тужени. С тим у вези, указао је да такав став заснован без доказа, односно образложења по ком правном основу орган власти не користи тражене податке и документе у свом раду, као и да је тужени без провере чињеничног стања поступио супротно чл. 116. став 1. и 141. став 4. Закона о општем управном поступку. Сматра да је Локална пореска администрација, имала обавезу из члана 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја да достави тужиоцу тражене информације, указујући тужбеним наводима на садржину Извода из информатора о раду општине Бела Црква за 2018. годину и одређена решења Локалне пореске администрације, на основу којих се доказује да је првостепени орган у свом раду имао и користио тражене податке. Додао је да је првостепени орган повредио и одредбе чл. 19. и 20. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а да те повреде тужени није констатовао у оспореном решењу. Са наведених разлога, предложио је да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање или да предметну управну ствар реши у спору пуне јурисдикције. Такође, тражио је да суд обавезе тужени орган да му накнади трошкове управног спора у износу од 15.000,00 динара на име састава тужбе, и износ од 15.000,00 динара за састав тог поднеска, којим је тужбу проширио.

Тужени орган је, у одговору на проширену тужбу, оспорио њене наводе из разлога наведених у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби чл. 33. ст. 2. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, Управни суд је, након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из образложења оспореног решења и списка предмета, произлази да је решење тужени орган донео након што је, увидом у списе предмета, утврдио да је тужилац дана 01.07.2019. године поднео захтев првостепеном органу за приступ информацијама од јавног значаја, а којим је тражио да му се доставе информације – копије решења о регистрацији, решење о затварању, одјави или пресељењу радње, промени делатности или власника регистрованих привредних субјеката на адресама: Првог октобра 73 и 75 за период од 01.01.1995. године до "данас", (занатске и угоститељске радње, трговинска предузећа и сл.), а посебно за угоститељску радњу "Казабланка", као и "ако такав привредни објекат није био регистрован на наведеним адресама тражим потврду такве чињенице". Првостепени орган је ожалбеним решењем одбио поднети захтев из разлога што Локална пореска администрација не води у својим службеним евиденцијама наведене податке. Имајући у виду да је првостепени орган, пре изјављене жалбе, решењем од 04.07.2019. године, одбио захтев тужиоца, тужени је нашао да је првостепени орган поступио у складу са одредбом члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, због чега је жалба неоснована. Ово са разлога, што ожалбено решење садржи обавештење да првостепени орган не води у службеној евиденцији, односно да не располаже траженим документима, па је тужени због чињенице да је орган власти донео решење којим је одбио захтев тужиоца из разлога што не поседује тражене документе, уместо да га је само дописом о томе обавестио, нашао да је наведена околност без утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари, јер таквим поступањем орган власти није повредио право тужиоца на приступ траженим информацијама, у смислу одредбе члана 5. наведеног закона. Ценећи наводе жалбе, да првостепени орган располаже подацима о свим пореским обвезницима, па тако и за тражена документа, тужени је нашао да нису од утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари, са разлога што Повереник нема истражна, односно надзорна овлашћења над Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја, да би непосредном контролом код органа власти проверио истинитост навода и право чињенично стање, без обзира да ли постоји законска обавеза органа власти да води одређене евиденције, будући да надзор над спровођењем овог закона, у складу са чланом 45. истог закона, врши министарство надлежно за послове управе, преко управне инспекције. Следи изложеног, применом члана 170. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/16 и 95/18 - аутентично тумачење), тужени је одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Службени гласник РС" бр. 120/04...36/10), прописано је да свако има право да му буде саопштено да ли орган власти поседује одређену информацију од јавног значаја, односно да ли му је она иначе доступна као и да му се информација учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Одредбом члана 16. ст. 1. истог закона, прописано је да је орган власти дужан да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, тражиоца обавести о поседовању информације, стави му на увид документ који садржи тражену информацију, односно изда му или упути копију тог документа.

Полазећи од наведеног чињеничног и правног стања ове управне ствари, правилно је по оцени суда, поступно тужени орган када је оспореним решењем одбио жалбу, коју је тужилац дана 15.07.2019. године изјавио против решења општине Бела Црква, Одељења за финансије и друштвене делатности, Локалне пореске администрације, број: 06-431-2/2019 од 04.07.2019. године, због тога што му је наведеним решењем незаконито ускраћен приступ подацима од јавног значаја јер Локална пореска администрација располаже подацима о свим пореским обвезницима, па и "ова тражена докумената". Ово са разлога што је првостепени орган, ожалбеним решењем тражиоца обавестио да не располаже траженим докуменатима, односно информацијама, будући да о томе не води службену евиденцију, чиме је орган власти, по правилном налажењу туженог органа, поступно у складу са цитираном одредбом члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, пре изјављене жалбе, због чега је жалба неоснована. При томе правилан је закључак туженог да је, то што је орган власти донео решење уместо да је тужноца дописом о томе обавестио, без утицаја на другачију одлуку о овој управној ствари, јер таквим поступањем орган власти није повредио право тражиоца на приступ траженим информацијама у смислу одредбе члана 5. наведеног закона.

Суд је ценио навод тужбе, који је поновљен навод жалбе, а којим је тужилац сматра да орган власти располаже подацима о свим пореским обвезницима, али је нашао да овај навод тужени орган у складу са одредбом члана 168. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/16 и 95/18 - аутентично тумачење), правилно оценио дајући за то разлоге које у свему, као правилне, прихвата и овај суд.

Наводи тужбе да тужени у оспореном решењу није констатовао повреду одредаба чл. 19. и 20. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, нису од утицаја на законитост оспореног решења, с обзиром да је тужени правилно одбио жалбу са разлога што је првостепени орган доноси ожалбено решење правилно поступно када је у смислу члана 16. став 1. наведеног закона тужноца обавестио да не поседује тражене информације.

Са изнетих разлога, полазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужноца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Одлучујући о предлогу тужноца да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, Управни суд налази да није основан. Ово стога, што је оспорена одлука правилна и на закону заснована, па нису испуњени услови за њен поништај, а тиме ни за могућност да овај суд, у смислу одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима, пресудом реши ову управну ствар, јер је претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције претходна оцена суда да управни акт треба поништити.

Суд је одбио, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на његов успех у овој управној ствари, па је применом одредбе чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези са чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС" бр. 72/11, ...18/20), чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ**Дана 10.03.2022. године, 9 У 14122/19****Записничар****Данијела Кнежевић, с.р.****Председник већа-судија****Јасминка Вукашиновић, с.р.**

За тачност отправља
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

AM

